

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců JUDr. Jany Kubenové a Mgr. Petra Šebka v právní věci žalobce: **IRAN - AUSTRIA INVESTMENT COMPANY, s. r. o.**, se sídlem Brno, tř. Kpt. Jaroše 13, proti žalovanému: **Magistrát města Brna**, se sídlem Brno, Husova 12, o žalobě proti závaznému stanovisku Magistrátu města Brna, odboru památkové péče ze dne 17. 10. 2011, č. j. MMB/0257541/2011,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce žalobou napadá závazné stanovisko Magistrátu města Brna, odboru památkové péče ze dne 17. 10. 2011, č. j. MMB/0257541/2011, vydané podle § 149 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve věci Jaselská 14 – rekonstrukce krovu a stropu nad IV. NP, nástavba objektu, dodatečné stavební povolení (č. p. 197, p.p.č. 361, k.ú. Veveří, kulturní památka r. ř. 48038/7-7351, evidovaná ve smyslu zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, Městská památková rezervace Brno, ustanovená vládním nařízením č. 54/1989 Sb.). V tomto stanovisku žalovaný vyslovil, že rekonstrukce krovu a stropu nad IV. NP a nástavba řadového objektu Jaselská 14 v rozsahu předložené projektové dokumentace skutečného provedení, zpracované Ing. Alenou Zajíčkovou v říjnu 2010, jsou podle § 11 odst. 3 zákona o státní památkové péči nepřipustné.

Předtím, než se soud mohl zabývat otázkami důvodnosti žaloby z uplatněných žalobních důvodů, musel vyřešit otázku přípustnosti žaloby. Dospěl přitom k závěru, že žaloba je nepřipustná podle § 68 písm. e) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“), neboť je napadáno závazné stanovisko, které je úkonem správního orgánu vyloučeným ze soudního přezkumu podle § 70 písm. a) s. ř. s.

Podle § 65 odst. 1 s. ř. s. ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak. Toto ustanovení tedy kodifikuje „rozhodnutí“, a tak i vymezuje, proti jakému úkonu správního orgánu lze podat žalobu a vést o ní řízení podle § 65 a násl. s. ř. s. Ty úkony, které nenaplnují znaky „rozhodnutí“ ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., jsou podle § 70 písm. a) s. ř. s. ze soudního přezkouvání vyloučeny.

Jak již uvedl rozšířený senát Nejvyššího správního soudu ve svém rozhodnutí ze dne 23. 8. 2011, č. j. 2 As 75/2009-113 (uveřejněno ve Sb. NSS pod č. 2434/2011), *závazná*

stanoviska vydaná dle § 149 správního řádu z roku 2004 nejsou rozhodnutím ve smyslu § 67 správního řádu ani § 65 s. ř. s., neboť sama o sobě nezakládají, nemění, neruší nebo závazně neurčují práva nebo povinnosti. Soudní přezkum jejich obsahu je v souladu s čl. 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod umožněn až v rámci konečného rozhodnutí dle § 75 odst. 2 s. ř. s. Rozšířený senát poukázal na to, že závazná stanoviska vydaná podle § 149 správního řádu z roku 2004 jsou podkladem pro konečné rozhodnutí, nejsou vydávána ve správním řízení a nejsou tak rozhodnutími (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2009, č. j. 9 As 21/2009 - 150).

Závazné stanovisko vydané podle § 149 správního řádu z roku 2004, proti němuž podal žalobce žalobu, tak není samostatně přezkoumatelným rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s. a žaloba je tak nepřípustná. Vzhledem k tomu se nemohl soud žalobou zabývat věcně, ale musel ji odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. d), § 70 písm. a), § 68 písm. e) s. ř. s.

Soud pouze dodává, že soudní přezkum napadeného stanoviska bude žalobci umožněn v rámci přezkumu konečného rozhodnutí ve věci.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s.ř.s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 21.6.2012

JUDr. David Raus, Ph.D., v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Lucie Gazdová